

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 81. Dissidia Papam inter, & Cæsarem ob Parmensem, & Placentinum
Ducatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

etiam adjiceretur, adversus quemlibet quacunque dignitate conspicuum, qui Patres ab adeundo Concilio præpediret, pœnas a jure statutas expetitur iri, nec ipso Cæsare quidem excepto. Ceterum nulla plane conditione hujusmodi regressioni indulgendum erit, si namque Tridentina statio prius credita fuerat periculosa, longe deinde periculosior censeatur, postquam Placentinus tumultus Caroli animum in Pontificem patefecerat. Verum postremus hic articulus intelligi haud potest, nisi res ab alto petatur.

§. LXXXI.

*Dissidia Papam inter, & Cæsarem
ob Parmensem & Placentinum
Ducatum.*

Paulus III. priusquam clericali militiæ esset adscriptus, uxorem duxerat, atque ex suo coniugio præter Filiam nomine Constantiam etiam Filium Petrum Aloysium Farnesium suscepit, quem ultimum quoque Parmensem, ac Placentinum Ducem creavit, hacque donatione ambas hæc urbes ab Ecclesiæ dominio seiunxit, cui illas Galli olim fartas conservaverant. Ne vero ullum inde damnum Ecclesiæ accresceret, permutationis titulo Sedi Apostolicæ attribuit Principatum Camertinum, ac Nepensem Toparchiam, quam Octavio

D d 3 Mar-

Sæcul. XVI.
A C. 1547.

Thuan. l. 4.
Sleid. comm.
19.

Sæcul. XVI. Margaritæ Austriacæ, quæ spuria Caroli
 A.C. 1547. V. filia erat, desponsato, ejusque liberis
 concesserat. Præterea Papa sanxit, ut
 pro Parmensi, ac Placentino Ducatu
 quotannis octo aureorum millia Ærario
 Apostolico penderentur.

Ea res displicuit Cæsari, præcipue
 cum aliunde Petro Aloysio indignaretur,
 eoquod eum Genuensis conspirationis,
 in qua Jannetinus Auria trucidabatur,
 participem crediderat, hinc permuta-
 tionem a Papa factam ratam habere re-
 nuit. Ea repulsa summus Pontifex
 tantopere offendebatur, ut Octavium
 Nepotem suum unacum copiis in Ger-
 maniam contra Protestantes transmissis
 revocaret. Haud parum ea res Cæsaris
 animum commovit; verebatur enim, ne
 Lutheri sectatores hæc dissidia in rem
 suam verterent. Verum Petrus Aloysius
 brevi suam nequitiam omnibus mani-
 festam fecit; violatis enim cunctis iuribus
 tam Nobilium, quam populi odium in
 se concitavit, ac Tyrannorum more do-
 minari cepit, unde nefanda eius crimina
 fomitem præbuere coniurationi, in qua
 etiam trucidatus periit: cæde peracta
 quantocius Cæsaris copiæ a conjuratis
 in Placentinam urbem recipiebantur:
 Parma vero cura Comitis Sfortiæ de
 sancta Flora, nec non Bononiensis Vi-
 ce-Legati opera summo Pontifici confer-
 vabatur.

vabatur. Equidem Paulus de Petri ^{Sæcul. XVI.}
 Aloysii morte ingentem fenserat dolo- ^{A. C. 1547.}
 rem, nec minus etiam eum afflixit
 Placenti iactura, quocirca totus in eo
 erat, ut ad reddendam hanc urbem Cæ-
 saream induceret: quam in rem multa
 hinc inde agitabantur consilia, quæ ta-
 men omnia in irritum cecidere, eo quod
 Cæsar obfirmato animo sententiæ suæ
 inhærens omnes concordie articulos
 respueret.

§. LXXXII.

Sessio II. ad incertam diem prorogata.

Ferventibus hisce tumultibus & Legatis ^{Pallav cap.}
 Bononiæ hærentibus haud consul- ^{n. 1. & 12.}
 tum videbatur, ut Sessio præstituta die ^{Sarpi lib. 35.}
 decima quinta Septembris haberetur, ^{p. 255.}
 hinc omnes Synodicos conventus esse
 interrumpendos censebant: Igitur ar-
 repto hoc consilio Montanus Cardinalis
 cunctis Prælatibus decima quarta Septem-
 bris in suo Palatio congregatis hæc ex-
 posuit. *Equidem crastina dies habendæ
 Sessioni designata fuit. Verum nemo est,
 qui non facile perspiciat, quibus Synodus
 conflictetur angustiis; nam multi e Præsulibus,
 ac nominatim Galli, nondum advene-
 runt, sed sunt in via, & illi, qui ante pau-
 cos dies advenerunt, quis sit rerum Synodi-
 carum status, non satis edocti sunt; quin
 etiam Præfules illi, qui tota æstate superiore*